Ч. 95. Субота 11 мая (28 цьвітня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З парляментарних комісий. — Угорский соймм. — Італїяньско-турецка війна. — Росия а Монголїя.

Босаньска комісия палати послів приняла en bloc всі предложеня що-до анексиї. Референтом вибрано п. Редліха. Одноголосно постановлено, щоби разом з рефератом переведено дискусию над всіми правно-державними, політичними, економічними і комунікацийними питанями, звязаними з босаньскою справою.

В правничій комісиї вела ся вчера дальша загальна дебата над правительственним предложенем про карне поступоване в адміністрацийнім поступованю. Пос. Штайнгавз промовляв за предложенем з тої причини, що простійше поступоване буде лекше для властий, а не зашкодить сторонам. Особливо скористає сільске населене, котре не буде змушене відбувати так часто далекої дороги до староства, чи до міста. Нині відбуде ся продовжене тої дискусиї.

Буджетова комісия вибрала субкомітет, котрому переказано закон про італїяньский факультет.

Войскова комісия вела дальше загальну дискусию над войсковими законами.

На передвчерашнім засїданю угорского сойму в дальшій дискусиї над проґрамою правительства забрав наново голос президент кабінету др. Люкач і підніс, що не уважає за відповідне, щоби ставити знов на дневний порядок справи покликаня резервістів. Відтак заявляє, що предложить палаті звіт про причини заведеня виимкового стану в Хорватиї. Бесїдник гадає, що заяві ґр. Штірка, зложеній в австрийскій палаті послів, не треба приписувати більшого значіня ніж она его дійстно мала. Ґр. Штірк найшов ся серед ріжних парляментарних трудностий і хотів пересунути їх на инші дороги. В той спосіб можна вияснити поведене ґр. Штірка і зрозуміти его, але не оправдати. Бесїдник не хоче в тій справі вдавати ся в дискусию з австрийским президентом міністрів, бо не признає его права до виголошуваня таких висказів. Як найбільше рішучо протестуємо против того рода вмішуваня в наші внутрішні справи. Не можна представити собі випадку, з причини якого австрийский президент міністрів міг би інтервенїювати в справі Хорватиї. (Оплески на правиці). В справі виборчої реформи заявив бесїдник, що готов увійти в компромісові переговори що до еї подробиць. Обговорюючи національні справи, застеріг ся против закиду, немовби то він бажав при помочи виимкових способів угнітати инші народности, що живуть на Угорщині. По промові др. Люкача палата відложила наради без означеня слідуючого засїданя.

З театру італїяньско-турецкої війни надходять просто суперечні вісти з турецкої і італїяньскої сторони. Особливо що до подій на Родос не можна виробити собі понятя, що на тім острові діє ся. І так:

„Танін“ доносить, що недалеко острова Родос затопили ся дві італїяньскі лодки. Борба на острові тревае дальше. Італїянцї потерпіли до тепер дуже великі страти.

Міністер почт Талаад бей подав до відомости депешу отриману приватно від валї зі Смирни, після котрої турецкі войска на острові Родос відперли Італїянців і 1000 з них взяли до неволї, многих убили і ранили.

„Аґенция Гаваса“ доносить з Царгорода: Ґубернатор Родос доносить, що Турки забрали 1000 Італїянців до неволї. Італїянцї сїдають вже на кораблї. Міністерство війни ще не має потвердженя тої вістки.

„Аґенц. Стефанї“ доносить з Родос: Наш кольпортер зловив валїя острова Родос і 2 секретарів, котрі хотіли опустити остров. В найблисшім часї бранцї будуть відставлені до Італїї. 4 офіцирів і 28 жовнірів піддало ся нашим передним сторожам. В містї спокій.

„Аґенция Стефанї“ доносить, що минима вість ґубернатора Родос про полонене 1000 Італїянців на Родос є неправдива. Ґубернатор разом з секретарями находить ся в руках Італїянців і небавом будуть відослані до Італїї.

Замки на леді.

(З францускiого — Каміля Мешанта).

Павло Вермонт, низший урядник в міністерстві публичних робіт і его жінка Маделен зробили перед недавним часом незвичайно легкодушний видаток. Раз, в часї одного проходу купили за франка льос париської льотериї добродійности. Головна виграна виносить міліон і той міліон займає паню Вермонт безнастанно, у снї і на яві.

Нинї день тягненя. Коли Павло відходив, поклала єму Маделен на серце, аби приніс листу тягненя і коли він о 5-тій годинї вернув до дому, було еї перше слово:

— Маєш?

— Що?

— А, листу.

— Листу? Нї, не маю.

Маделен (з невдоволенем): — Очивидно! Тобі лиш що поручити!

Павло: — Щож ти хочеш? Аби я мав листу ще заки она появила ся?

Маделен: — Боже! Алеж ті люди потребують часу, аби випечатати таку марну листу!... А впрочім що нового:

Павло: — Нового? У нас в буді? О, дуже богато.... У Дівалїв є близнята. Туп купив собі новий капелюх. Малий нашого бюрового шефа не дав спати цілу ніч ні вітцеви ні матери. Вчера на ніч з'їв якусь грушку і не міг еї стравити... А я, я на смерть утомлений! (Сїдає).

Маделен (також сїдаючи, по хвили): Скажи, колиб ми так виграли великий льос?

Павло: — Ах, дай менї спокій! Дивна річ! Ви жінки всї однакові, одна як друга. Вам увляєть ся, що то, чого собі бажаєте, мусить таки стати ся! (З гордостию): — Я купив льос виключно лиш задля тебе, бо ти сушила менї тому голову цїлий місяць. А то значить двайцять су, виданих зовсім без потреби! Не роблю тобі задля того ніякого докору, але прошу тебе: будуй ти собі свої замки на леді сама! Будуй їх кілько хочеш, але менї дай спокій.

Маделен: — І як ти можеш так говорити! Чей же не схочеш вмовити в мене, що ти купив льос в тім певнім пересьвідченю, що нїчого не виграєш, з тою цїлковитою певностию, що викидаєш гроші в болото?

Павло: — А таки так!

Маделен (твердо): — Тим гірше для тебе!

Павло: — Чому?

Маделен: — Чому? Бо то божевільність. Зовсім просто!

Павло: — Но, знаєш, ти може могла би трохи вічливійше...

Маделен (з притиском): — Так, божевільність! Чуєш, божевільність! Бо... Признаєш менї, що при таких нагодах все хтось виграє, нинї той, завтра тамтой, правда? А головної виграної, міліона, чей і ти не відказавсь би?

Павло: — Певно, що нї.

Маделен (триюмфуючи): Ага, а видиш?.. Чому ми не могли би так само добре виграти, як сей або той? Можеш що на то сказати? Бо коли що говорить ся, то мусить ся й доказати. Чому якийсь такий пан або панї має мати щастє, а ми нї! (Запалюючи ся): — Чи не маємо такого самого права? Чи ми не є на то, аби...

Павло (сьміючи ся): — Очивидно ми є. Але що ми значимо в такій масї? Рівно нїчого!.. Нї, нї, вибий собі той міліон з голови! Будь вдоволена, що маєш мене, мою любов і... (хоче еї притиснути до себе).

Маделен (відтручуючи его): — Ах, дай менї спокій! З тобою не можна навіть поважно говорити.

Павло (спокійно, годячи ся на мрії жени): — Алеж, люба, добре. Не кажу, аби то було неможливе, але ми мали доси так мало щастя.

Маделен (уперто): — А чомуж не маємо мати сим разом щастя? Можна заложити ся о сто, тисяч, десять тисяч против одного, що ми того міліона не виграємо; але колиб случайно так стало ся?

Павло (тепер так як і она одушевлений тою гадкою): — Колиб случайно так стало ся?

Валї зі Смирни доносить, що проби Італїянців, щоби перервати гелїоґраф не удали ся. Італїяньска фльота відїхала з під Родос. Офіцияльного потвердженя тої вістки ще нема.

Каймакам (староста) в Нос доносить, що бачено перевозовий італїяньский корабель, що прямував в напрямі до Родос. Торпедові судна кружляють в околици.

На Монголію звернула Росия тепер свою бачність, щоби яким небудь способом загорнути сей край під свою власть або навіть прилучити до царства. Однак мимо сучасної немочи Хін справа прилуки Монголії до Росиї не представляє ся так легкою, як собі уявляють кермуючі круги в Петербурзї. Японія, з котрою Росия заключила невідомий доси тайний договор, хоче також дещо з сеї области забрати для себе. Принятим способом вислала Япанія наукову комісию для розслїду господарских відносин в Монголії, а в слїд за нею дві дивізиї на найдальшу границю сего краю, що найлїпше пояснює мирні наміри Япанців. Вправдї запевняли в Токіо, що сї дві дивізиї мали лише звільнити звідтам инші войска, однак в поспіху позабуто ті инші дивізиї звідтам відкликати.

Але й Сполучені Держави Півн. Америки бажають перебити наміри Росиї. Они заохотили Хінців, щоби виступили против вмішуваня Росиї в монгольскі справи, а Юаншікай велїв заявити, що він внесе против того формальний протест. На те відповіли з Петербурга, що не тілько Монголія, але й Хіни просили Росию, щоби вдала ся в сю справу і Росия не має причини ті наміри змінити.

Річ ясна, що зависимі від Хін монгольскі князї не мають права просити заграничну державу о поміч против свого пана і що навіть, коли би хіньский урядник просив колись о російску поміч, то ся поміч може бути знов відкликана.

Новинки.

Львів, 10 мая 1912.

— Іменованя і перенесеня. II. Мінїстер желїзниць іменував: Зиґм. Пфава секретарем дирекції львівскої, заступником начальника відділу контролї доходів у Львові а А. Шишковского, старш. офіцияла і начальника руху в Переворску начальником уряду руху в Стрию. — Вол. Кобриньский ад'юнкт уряду руху в Коломиї іменований начальником уряду стацийного в Коршеві.

Президент гал. Дирекциї почт і телеграфів іменував ад'юнкта Зиґм. Маршалка почтмайстром в Чернелици і переніс почтмайстриню Ольгу Іздебску з Чернелицї до Наварії.

— Конкурс. „Тов. вакацийних осель“ вишле сего року в часї лїтних ферий кількадесять дївчат в віцї 7—14 лїт на чотиротижневий побут на село — і в тій цїли розписує отсим конкурс. Условия принятя: дуже добре поведенє і добра кляса; приняті складають по 5 К на кошти подорожи. Для заможнїйших виносить повна оплата за харч 30 К, а знижена 15 К. Поданя належить вносити найдальше до кінця мая с. р. на адресу: Дирекция школи ім. Шевченка у Львові, Мохнацкого 12. Лїкарскі оглядини дїтий відбудуть ся в школї ім. Шевченка в недїлю 9 червня, о год. 9 рано. Час виїзду подасть ся пізнїйше. Просимо оо. катехитів львівских шкіл, щоби зволили повідомити о тім дїти своєї школи. За Видїл: О. Бачиньска, предсїдателька, о. В. Лициняк, секретар.

— Нещасливі пригоди. У відлявальни при ул. сьв. Мартина машина придушила 16-лїтнього Івана Боґуша так тяжко, що поготівля ратункова мусїла відставити его до шпиталю. — На Знесїню при ул. Замарстинівскій впав вчера з даху бляхар Герман Майзельс, лїт 33 і поломив ся так тяжко, що поготівля ратункова відставила его і безнадійнім станї до шпиталю.

— Дрібні вісти. Сеґорічна весна так студена як рідко. З північного сходу повіває заєдно студений вітер, а кола повіє із заходу то також не менше студений і здає ся навіть, що готов сніг падати. Нині рано термометер показував ледви 4 степені тепла а в само полудне на сонци було лиш 13 степенів тепла. З Коломиї пишуть нам, що гори покриті снігом а вчера була така студїнь, що навіть вода замерзла. — Вчера рано втїк з Кульпаркова Йосиф Вненк з Устрик але поліциян придержав его і відставив до комісарияту другої дїльниці. — На площи стрілецкій вирвала ся корова з рук торговельника худобою Майорка Марґулеса і перевернула одну паню, а робітника Пиотровского поколола рогами. Корову зловлено і відставлено до псярника, котрий єї убив, ваким ще властитель прийшов.

— З Руської Бурси ремісничо-промислової. На численні запити ще раз оголошуємо публично, що в нашій бурсї находить місце лише 26 питомців. Більше місця на разі нема з причини браку фондів. Жертвенність на нашу бурсу майже цїлком устала. Щоби все-таки дати нашій молодїжи змогу навчитись ремесла, ми війшли в порозуміне з майстрами у Львові і поза межами Галичини і можемо кождого часу умістити хлопців до ріжних ремесел безплатно або за невеликою доплатою якої жадають майстри за науку. У кого є хлопець, що має 14 до 17 лїт житя включно та скінчив найменше сїльску народну школу, нехай дасть его вчити ремесла. Чотири лїта мине як батогом лусне, а через той час може хлопець чогось навчити ся. Тож не надумуйтесь довго, батьки чи опікуни, а давайте вчити хлопців ремесла, бо ремесло, се капітал в руках чоловіка. Хто хоче хлопця дати на науку ремесла, нехай вистарає ся для него о сьвідоцтво шкільне, метрику і книжку робітничу і нехай се все вишле до „Руської Бурси ремісничої“ у Львові, ул. Руска ч. 20. Се товариство вже само вишукує майстра для хлопця у Львові або за границею. У Львові жадають деякі майстри доплати 100 до 400 корон за удержане і науку, особливо майстри, що виробляють річи з металю. Не жахайтесь сего, хоч би 400 корон то не великі гроші, а памятайте, що дастьте хлопцеви талант до рук. Хто ще, крім сего оголошеня, жадав би близших інформаций, нехай пришле в марках 1 корону на переписку, бо ми на се не маємо осібних фондів. — *Рада Товариства.*

— Пожарно-руханковий курс в Чорткові. Старанем „Сокола-Батька“ відбуде ся в днях 16, 17 і 18 мая с. р. в Чорткові пожарно руханковий курс, що має вишколити начальників (осаулів) для наших сокільско січових товариств в VIII. области с. є в повітах: Чортків, Гусятин, Бучач і Залїщики. Областний „Сокіл“ в Чорткові взиває Старшини „Соколів“ і „Січий“, щоби на сей курс вислали доконче

(Розпирає ся в кріслї і простягаючи руки як мусулманин, що молить ся до Могамеда): — Тоді... о, тоді я не довго надумувавсь би і попращав би правительство, мінїстерство і цїлу службу! Я з приємностию подарував би їм мій старий сурдут, мою люльку, а навіть мою місячну платню!

Маделен: — Платню? Длячого? В моїй кишени она так само добре схована, як і в їх!

Павло: — Ти.. очивидно ти брала би від живого й від умерлого.

Маделен: — Нї, зовсім нї. Але не виджу причини, длячого би ти мав їм робити подарунок.

Павло: — Не видиш? Ну, я так само не виджу причини, длячого би я, коли менї доля кине міліон франків, мав іти жебрати о 250 франків.

Маделен (дуже обиджена): — Жебрати, жебрати! Атже я гадаю, що ти ті гроші чесно заробив.

Павло (по хвили): — Так, правда. Годжу ся з тобою.

Маделен: — Отже бачиш! 250 франками могли би ми покрити кошти перепровадженя... (Зітхає). Кажеш, що маєш досить твого бюра? А я того мешканя! Спальня, в котрій нїчого не видко, сальон хиба для ляльок, кухня... О, та кухня найславнїйша! Служниці мушу наймати після грубости. Ти сьмієш ся, але оно так є. На щастє наша Марися худа як тичка. Юлька, кухарка тїтки Авреліії, не могла би тут обернутись! А я так люблю великі, ясні комнати, в котрих можна свобідно порушати ся, не натикаючись безнастанно на меблї. Мій ідеал то мешканє в серединї міста, недалеко бульварів. То було би хорошо, правда?

Павло: — Ба! Смак ріжний. Колиб я так став нараз богатий, колиб менї хто подарував міліон, то я зовсїм инакше устроївсь би. На самперед ті бульвари. Які они для мене осоружні! Маю їх вже аж за богато. Коли я був малий, тягнули мене родичі кождої недїлї і сьвята на бульвари. Мене тручали, давили, наступали на ноги, а коли я не виявляв великої радости задля того, що велїли менї любувати ся якоюсь грубою панею або яким паном, то грозили, що лишать мене самого на улици. Пізнїйше, як ґимназияст, курив я першого папіроса на бульварах, випив першу склянку пива. Мої перші молодечі пустоти, мої любовні дурацтва, мої перші заводи і перший біль — все то бачив твій бульвар! Боже! Кілько чобіт здер я на его бруках! А тепер, від коли я жонатий, куди тягне мене моя улюблена жіночка, скоро лиш ногою ступимо за поріг?... Нї, нї, маю досить твоїх бульварів! Я тужу за сьвіжим воздухом, за селом, сонцем, деревами, цьвітами. Мій ідеал то домок з огородцем на березї річки, в якій можна би ловити рибу, недалеко від лїса, в котрім було би досить звірини. Мій ідеал то пси, корова...

Маделен (здрігаючи): — Корова! Страшно!... І що би ти робив з коровою?

Павло: — Ну, чейже не танцював би з нею!

Маделен: — Боже! яка бистроумність? ...А до того знаєш дуже добре, що я того всього так страшно бою ся... Пси, конї, корови!... Я люблю лиш коти!

Павло (стрясаючись): — Ох, обридливі звірята! Не говори о них!

Маделен (глумливо): — Очивидно! Я лиш потребую сказати, що щось люблю!... Одушевляю ся Парижем... ти хвалиш приємности сїльского житя. Люблю коти — ти не можеш їх стерпіти. (Сумно): — То називає ся згідливе подруже.

Павло: — Я міг би тобі також навести досить примірів, в котрих...

Маделен (перебиваючи): — Впрочім скажи Сїльский домок, лїс і ріка — то всьо красне і добре в лїтї. Але в зимі?

Павло (з самолюбством): — В зимі ходив би я на польованя.

Маделен: — А я?

Павло: — Ти могла би їсти убиту зьвірину.

Маделен (лиха): — Бриджу ся дичиною!

Павло: — Не конче. Приміром дуже любиш печені бажанти.

Маделен (роздратована): — Всьо одно! Але чи гадаєш, що я зачну знов таке марне житє як тут? Гадаєш, що позволю замкнути ся дома на цїлих шість місяців?

Павло: — Зачинаєш знов пересаджувати? Шість місяців! О тім нема бесїди. Будемо подорожувати. Поїдемо до Альжиру. Ще хлопцем хотів я пізнати Альжир.

Маделен: — До Альжиру? Морем? Нїколи!

Павло: — Подорож морем часом менше небезпечна, як прохід по твоїх бульварах.

Маделен! — Волію, аби мене роздавили, ніж маю утопити ся... (Різко): — Париж не подобає ся тобі, а я бриджу ся сїльским житєм! Я не така як ти. Я — ще не постаріла ся, потребую житя, руху, шуму.... Десь на селї схлопіти, ох, нї, навіть менї не снить ся!

Павло (також різко): — Очивидно! На селї не можна показувати своїх сукон, бавити ся в велику даму, обмовляти люби приятельки. Тому хотїлось би мати гроші, богато гроший! Не для себе, нї, для иньших, для сьвіта. Устроювати вечерки, приймати гостий, показувати голі плечі і шелестїти довгими сукнями по всїх

своїх начальників (осаулів) і їх заступників, або инших членів товариства, що заявляють охоту і талант до пожарно руханкових вправ. Ті, що були вже перед двома роками на пожарнім курсі в Чорткові, повинні і тепер для поглублення знаня ставитись. Кождий участник мусить бути письменний, вислужені войскові мають першеньство. Участники, заосмотрені письмами свого товариства, в лентах, сокільских (січових) шапках, з топірцями, мають в четвер дня 16 мая с. р. точно о годині 8 рано ставитись в комнатах товариства „Сокіл" в Чорткові (коло церкви на Вигнанці). Кождий участник зложить 2 К вписового. Участники дістануть нічліг, харч мають мати свій. Курс переведуть фахові інструктори пожарництва і руханки зі Львова, виклади про поміч в наглих випадках виголосить місцевий лікар. По курсі іспит, а хто здасть добре іспит, дістане сьвідоцтво на інструктора пожарних товариств. Проґрама: на 16 мая (четвер) година 8 рано: Збирають ся участники курсу в комнатах товариства „Сокіл"; година 9 рано: Служба Божа в церкви на Вигнанці; година 10 рано: Торжественне отворене курсу. Товариші Соколи, Січовики!! Ставтесь численно і на час!! Гаразд! За Старшину: *Іван Коссак*, голова. *Андрій Сернецкий*, справник.

— **Арештоване шпиґунів.** З Жовкви доносять: Тутешні власти арештували Стефана Добка, сина рільника з Звертова, котрий яких 10 літ тому назад вине́с ся до Росиї і там вступив до войскової служби. В половині цьвітня приїхав він з Росиї і осів в Зіболках недалеко Куликова. В Зіболках розпаношились москвофіли, котрих про людске око і для баламученя людий звуть якимись „Старорусинами". Отже Добко розпочав там свою москвофільску аґітацию а при тім дуже інтересував ся розміщенем войска, рухом войсковим і справою приготовлень до российскої війни. Власти припускають, що він наміряв вернути до Росиї зі шпиґуньским материялом, призбираним в сторонах Жовкви, а може й в инших частях краю. Добко в сій справі проявляв богато сприту, бо яко підофіцир российскої піхоти в Смоленьску, а крім того відбувши российско-японьску кампанію, мав дуже добру практику. Здогадують ся також, що він образував ся специяльно в российскій „шпиґуньскій школі". Аґітация Добка і его москвофільскі стремленя як також і то, що він пильно розвідував ся про все в повіті, звернули на него увагу властий, котрі й казали его арештувати. Жандармерия перевела ревізию в мешканю Добка і сконфіскувала богато обтяжаючого материялу.

Другого шпиґуна арештовано знов у Львові. Єсть ним якийсь поручник артилериї Фридрих Г., бувшуй властитель спедицийного бюра у Львові. Поліция арештувала его вчера і відставила просто до суду.

комнатах—то твій ідеал! Сільске житє—тьфу! То добре для бідаків. Справді, колиб то не було таке сумне, то можна би сьміяти ся.

Маделен (остро): — Ти сьміяв би ся? Ну, я... я присягаю тобі... чуєш, присягаю... на всьо, що для мене сьвяте; коли ти свої наміри здійстниш, то... то я не піду за тобою!

Павло: Як? Ти...

Маделен: Не піду за тобою, лишу ся в Парижи!

Павло (свище і стає перед жінкою): — Добре! То розведемо ся.

Маделен (твердо): — Розведемо ся.

Довге мовчанє. Розділені столом, старають ся найти вихід з того положеня. Павло кашляє заклопотаний, Маделен кашляє також. — Знов мовчанє. — Хтось стукає у двері.

Обоє: — Прошу!

Марися (дуже розворушена): — Прошу пані... прошу пані... я стрітила саме тепер овочаря... Вертав від тягненя... Казав, що головна виграна припала на льос ч. 34908, а ми маємо 34907.

Павло: — Добре. Можете йти. (Марися зникає).

Маделен: — Нема щастя!

Павло: — Справді нема.

Глядять обоє на себе з таким нещасливим видом, що мимохіть вибухають сьміхом.

Маделен: — Отже не потребуємо брати розводу.

Павло (виймає льос з кишені, мне его в руці і кидає): — Ну, се було раз і то послідний! (Притулює жінку до себе): — Боже! які ми були дурні, правда?

Маделен: — Так, але мимо того ми при тім виграли.

Телеґрами.

Відень 10 мая. Палата послів радила дальше над предложенем о зміні компетенциї поодиноких міністерств.

Москва 10 мая. В місті настала страшна сніговія.

Петербург 10 мая. Урядово оголошено, що обшар уральский загрожений чумою.

Асхабад 10 мая. В копальнях нафти Тов. Каспійского вибух огонь. Мали бути жертви також в людех.

Теґеран 10 мая. Ситуация в Кермані дуже грізна. Ворожі племена впадуть мабуть нині до міста. Телеґрафічне полученє з Індиєю перерване.

Москва 10 мая. Вчера страйкувало тут 5000 робітників кількох більших і менших підприємств. Також складачі кількох друкарень застановили роботу. Поліция не допустила до уличних демонстраций. Богато осіб арештовано, між тими кількох студентів, одного адвоката і одного лікаря.

Ню-Йорк 10 мая. До часописий доносять з Мехіка, що землетрясенє знищило половину міста Запотлян, в котрім згинуло 34 осіб. В другім місті згинуло 16 осіб. По землетрясеню настав сильний вибух вулькану „Піко де Коліма".

Таґанроґ 10 мая. Поліция окружила в берестово-богодухівскій копальни дім, в котрім сховали ся участники послідних розбоїв в таґанроґскім окрузі. Розбишаки повитали поліцию кулями. Завізвано козаків. Стрілянина тревала дві години. Двох дозорців зранено, двох розбишаків убито.

Зальцбурґ 10 мая. Дощ паде дальше. В горішній долині Пінцґав повінь наробила значної шкоди.

Льондон 10 мая. Палата послів укінчила друге читанє закона о независимости і самостійности ірляндского парляменту (home rule). Гом руле ухвалено 372 голосами против 271 серед грімких оплесків мінерияльної партії.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30, 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочись: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Надопада.